

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/107/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3125011314
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Valášek
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3125011314.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Valáška a sudcov JUDr. Miroslavy Šibíkovej a Mgr. Jána Odnogu v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D. B., trvale bytom C. D. B., B. E. XXX/XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 10. decembra 2025 v Trenčíne, prejednal sťažnosť prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2PP/89/2025 zo dňa 06. októbra 2025 a jednohlasne takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku sa sťažnosť prokurátora z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 5T/21/2023 zo dňa 05. apríla 2023 bol odsúdenému A. B., nar. XX.XX.XXXX (ďalej len "odsúdený") za spáchanie prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona, právoplatne uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky a 7 (sedem) mesiacov. Následne by mal odsúdený nastúpiť na výkon trestu odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov v trestnej veci Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2T/26/2022, a to pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2

písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona. Odsúdenému bol v tejto veci pôvodne uložený podmienený trest odňatia slobody, avšak v stanovenej skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia v trvaní 3 (tri) roky sa neosvedčil.

Dňa 15. augusta 2025 bol Okresnému súdu Trenčín doručený návrh riaditeľa ÚVTOS Dubnica nad Váhom o podmienené prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody s nariadenou kontrolou technickými prostriedkami.

Okresný súd Trenčín na verejnom zasadnutí konanom dňa 06. októbra 2025 rozhodol uznesením pod sp. zn. 2PP/89/2025 tak, že podľa § 66 ods. 1 písm. c), ods. 2 Tr. zákona v spojení s § 415 ods. 1, ods. 2 Tr. poriadku, odsúdeného podmienenčne prepustil z výkonu vyššie uvedeného trestu odňatia slobody. Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona okresný súd určil odsúdenému skúšobnú dobu v trvaní 30 (tridsať) mesiacov a nariadil probačný dohľad nad odsúdeným v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov. Zároveň odsúdenému podľa § 51 ods. 3 Tr. zákona uložil zákaz opustiť územie Slovenskej republiky a podľa § 51 ods. 4 písm. k) Tr. zákona príkaz zamestnať sa alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie. Podľa § 66 ods. 1 písm. c) Tr. zákona v spojení s § 68 ods. 1 Tr. zákona nariadil kontrolu dodržiavania zákazu opustiť územie Slovenskej republiky technickými prostriedkami.

Proti uvedenému uzneseniu, ihneď po jeho oznámení (vyhlásení na verejnom zasadnutí okresného súdu v prítomnosti odsúdeného a prokurátora okresnej prokuratúry), podal prokurátor sťažnosť, ktorú do konania neverejného zasadnutia aj písomne odôvodnil.

V písomnom odôvodnení uviedol, že dôvodom podania sťažnosti je skutočnosť, že u odsúdeného absentuje splnenie materiálnych podmienok pre podmiennečné prepustenie. Poukázal na obsah hodnotenia odsúdeného, z ktorého má vyvstávať pochybnosť o polepšení sa odsúdeného a schopnosť vedenia riadneho života odsúdeného po prepustení z výkonu trestu, a to najmä v spojitosti s charakterom trestnej činnosti, pre ktorú je vo výkone trestu odňatia slobody. Podľa jeho názoru prvostupňový súd nedostatočne vyhodnotil aj rizikové faktory odsúdeného, keď resocializačná prognóza odsúdeného nevykazuje splnenie podmienok k jeho podmiennečnému prepusteniu, nakoľko táto je stále menej priaznivá na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti. V prvom rade je potrebné poukázať na skutočnosť, že trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp. zn. 2T/26/2022 (právoplatným dňa 06.04.2022), bol odsúdenému pôvodne uložený podmiennečný trest odňatia slobody, teda už mu bola daná možnosť preukázať, že dokáže viesť riadny život, a to pod hrozbou následnej premeny a výkonu tohto trestu. Túto možnosť danú mu súdom však nevyužil, naopak, už na začiatku skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia sa dopustil hneď dvoch ďalších závažných protiprávných konaní v podobe úmyselného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi, a v podobe prečinu nebezpečného vyhrážania. Ďalej je nutné poukázať na to, že aj samotná resocializačná prognóza bola vyhodnotená ústavom na výkon trestu ako menej priaznivá. Rovnako tak je potrebné vziať do úvahy aj stredné riziko recidívy trestnej činnosti u odsúdeného. Práve pre tieto ukazovatele prokurátor zastáva opačný názor ako súd, teda má za to, že u odsúdeného je v prípade jeho skoršieho prepustenia z výkonu trestu daná dôvodná obava jeho opätovného zlyhania. Z uvedeného je podľa názoru prokurátora zrejmé, že doterajší výkon nepodmiennečného trestu odňatia slobody u odsúdeného ešte nespĺnil svoj účel v plnej miere, a teda pre konečnú nápravu páchatel'a a pre ochranu spoločnosti je potrebné toho času ponechať odsúdeného vo výkone trestu, nakoľko u menovaného nemožno reálne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Nie je zanedbateľným faktom ani skutočnosť, že odsúdený v časti edukácie stanovené ciele plní z komplexného hľadiska len čiastočne, a to z dôvodu, že tento dlhodobo zaujímal k ním spáchanej trestnej činnosti len čiastočne kritický postoj a mal tendenciu bagatelizovať užívanie drog. Najmä teda v tomto bode a v spojení s hodnotením ústavu o strednom riziku recidívy u odsúdeného vidí prokurátor ako skutočné a reálne nebezpečenstvo jeho možného opätovného „zakopnutia“, keď tento bude predčasne prepustený na slobodu, kde bude mať v podstate „voľný“ prístup k návykovým či zakázaným látkam. Z vyššie uvedených dôvodov by v prípade odsúdeného naopak mala do popredia vystúpiť represívna zložka trestu a zabezpečiť u neho ďalší výkon uloženého trestu odňatia slobody, ktorý by v tomto prípade mal byť uplatnený v celom jeho rozsahu. Na základe vyššie uvedených skutočností prokurátor navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie okresného súdu podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku zrušil a rozhodol vo veci sám tak, že zamietne návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Krajský súd v Trenčíne ako nadriadený súd, na podklade sťažnosti prokurátora, ktorá mu spolu so spisom bola predložená dňa 20. novembra 2025, preskúmal na neverejnom zasadnutí dňa 10. decembra 2025 podľa § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie týmto výrokom predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora, hoci bola prípustná, podaná oprávnenou osobou, včas i na správnom mieste, nie je dôvodná.

Trestný zákon pri aplikácii hmotnoprávneho inštitútu podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody vyžaduje od súdu, aby skúmal, či sú u odsúdeného naplnené nielen formálne, ale aj materiálne podmienky podmiennečného prepustenia. Až splnenie formálnej podmienky (odsúdeným vykonaná potrebná časť uloženého trestu) v kumulácii (spojení) s materiálnymi podmienkami (plnenie povinností odsúdeným a preukázané polepšenie sa v jeho správaní vo výkone trestu a očakávanie, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život) pri dôslednom zistení skutkového stavu môže vyústiť do právneho záveru súdu, že je možné odsúdeného podmiennečne prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody, za súčasného obligatórneho určenia primeranej skúšobnej doby, s prípadným nariadením probačného dohľadu a uložením primeraných povinností a obmedzení, na posilnenie jeho účinku.

V posudzovanej veci krajský súd v súlade s vysloveným právnym názorom okresného súdu v napadnutom uznesení zistil, že všetky zákonom vyžadované podmienky na podmiennečné prepustenie odsúdeného, uvedené v ustanovení § 66 ods. 1 písm. a), písm. c)

Tr. zákona, boli jednoznačne splnené. Predovšetkým je potrebné uviesť, že odsúdený vykonal príslušnú požadovanú časť (t. j. 1/2 z výmery súhrnného trestu odňatia slobody v trestnej veci Okresného súdu

Žiar nad Hronom sp. zn. 5T/21/2023 a 1/2 z výmery trestu odňatia slobody v trestnej veci Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2T/26/2022) právoplatne uloženého a nariadeného nepodmienečného trestu odňatia slobody dňa 28. júna 2025, a teda formálna podmienka na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody týmto bola splnená.

Okresný súd správne vyhodnotil aj splnenie dvoch materiálnych podmienok, keď konštatoval, že odsúdený počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie, a že možno od neho dôvodne očakávať, že na slobode povedie riadny život. V uvedenom smere vykonal súd prvého stupňa všetky potrebné dôkazy a dospel k vecne správnejmu záveru, že odsúdený plnením stanoveného programu zaobchádzania preukázal dostatočnú snahu po náprave a zmene životných hodnôt, ktorá odôvodňuje predpoklad jeho pozitívneho správania sa v budúcnosti.

Ako vyplynulo zo správy ústavu na výkon trestu odňatia slobody správanie a vystupovanie odsúdeného bolo slušné a kooperujúce, príkazy a nariadenia sa snažil plniť, bolo zaznamenaných niekoľko kladných poznatkov k osobe odsúdeného, za čo mu bolo udelených šesť disciplinárnych odmien, dvakrát mu bolo udelené aj mimoriadne voľno na opustenie ústavu za príkladné plnenie stanoveného programu zaobchádzania, pričom stanovené podmienky dodržal a riadne a včas sa potom do ústavu vrátil. Voľný čas využíval zmysluplne, udržiaval si všeobecný prehľad, bol pracovne zaradený, kde si svoje pracovné povinnosti plnil k spokojnosti personálu. Aktívny bol aj v zapájaní sa do čistiacich a upratovacích prác v rámci celého ústavu, zodpovedne pritom zastával funkciu vedúceho skupiny určenej na upratovanie administratívnej budovy. Prokurátor v rámci sťažnosti argumentoval predovšetkým resocializačnou prognózou a stredným rizikom recidívy u odsúdeného. V tejto súvislosti treba uviesť, že je síce pravdou, že odsúdený bol doposiaľ celkovo päťkrát súdne trestaný, pričom v dvoch prípadoch už došlo k zahladeniu odsúdenia, s účinkami, že sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený (naviac ide o trestné veci staršie ako desať rokov) a v jednom prípade došlo k zrušeniu z dôvodu ukladania súhrnného trestu odňatia slobody. Odsúdený je vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody po prvýkrát. Podľa hodnotenia ústavu stanovený program zaobchádzania plní odsúdený vo všetkých bodoch - aktivity vo voľnom čase, zaraďovanie do práce a vzťahy s vonkajším svetom, síce k svojej trestnej činnosti mal spočiatku čiastočne kritický postoj, avšak postupným pôsobením penitenciárneho zaobchádzania a správne určeného programu zaobchádzania sa postoj odsúdeného podarilo zlepšiť a vyformovať. Riziko recidívy u jeho osoby je podľa názoru krajského súdu znižované postupným pedagogickým pôsobením, vplyvom ktorého si odsúdený závažnosť svojho konania uvedomil a prijal zaň zodpovednosť. V súčasnosti tak už možno postoj odsúdeného hodnotiť ako trvale kritický, s prezentovaním vierohodného záujmu o abstinenciu v budúcnosti. Síce z hodnotenia ústavu vyplynuli aj nedostatky (nedostatky v ojedinelom porušení zákazov), avšak tieto boli u neho riešené len pohovorom a ako vyplýva aj z hodnotenia ústavu, už sa neopakovali. Pozitívne pôsobí aj kontakt odsúdeného s rodinou, z ktorého možno vyvodiť žiadúcu a trvalú existenciu sociálneho zázemia odsúdeného po jeho prepustení na slobodu. Matka odsúdeného spolu so starou matkou nemali žiadne výhrady voči jeho návratu do spoločnej domácnosti v byte, ktorý je vo vlastníctve matky odsúdeného, a v ktorom zároveň bude zabezpečená kontrola dodržiavania zákazu odsúdenému opustiť územie Slovenskej republiky pomocou technických prostriedkov. Krajský súd preto konštatuje, že nakoľko odsúdený má po prepustení zabezpečené bývanie u svojej matky a jeho prepustenie odporučil aj ústav na výkon trestu odňatia slobody, v zhode s názorom okresného súdu, je u odsúdeného daná dostatočná záruka vedenia riadneho života po prepustení na slobodu.

Napokon aj súd prvého stupňa, hoci rozhodol o podmiennečnom prepustení odsúdeného, na posilnenie účinku svojho rozhodnutia a dovŕšenia jeho nápravy, zohľadniac aj vyššie uvedené zistené nedostatky menej závažného charakteru, uložil odsúdenému popri primeranej skúšobnej dobe aj probačný dohľad nad jeho osobou, vrátane vhodne uložených primeraných povinností, ktoré je odsúdený v rámci probačného dohľadu povinný splniť, súčasne s nariadenou kontrolou dodržiavania zákazu opustiť územie Slovenskej republiky pomocou technických prostriedkov, s čím sa krajský súd rovnako v celom rozsahu stotožnil.

Napadnuté uznesenie okresného súdu je teda vecne správne a dôvodné, preto krajský súd rozhodol tak, že sťažnosť prokurátora ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.